

gen var totalt tom. Gudskelov har vi det jo sådan her, at der er andre måder, hvorpå vi kan få vores budskab ud, nemlig ved at vi har sådan et fast kamera, der filmer hervedefra. Så kan vi håbe, at der er nogle, der følger debatten.

Måske var min overraskelse også lidt større over, at den debat, man så i øvrigt kunne følge, i øvrigt var en nøjagtig gentagelse af den debat, vi havde i december. Intet nyt under solen; de samme argumenter, de samme protester, den samme uenighed.

Helt ærligt, al ære og respekt for politisk uenighed. Det er godt at få den frem, det er godt at få taget de slåskampe, der skal tages, men man kunne måske godt gøre sig den overvejelse, om man ikke skulle prøve at finde på noget nyt eller på nogle nye argumenter. For vi kender fuldstændig den her sag, den er jo godt belyst.

Hvad er proceduren i den? Jo, den er den, at regeringen i sit finanslovarbejde har ønsket en hjemmel til at kunne sikre, at den aftale, der blev indgået i sommer med de kommunale parter, bliver overholdt. Det har regeringen ønsket en hjemmel til. Den søgte den så ved oversendelse af anmærkningsforslag til finansloven, da vi havde den til behandling.

Der kom en debat, der var kritik af, at regeringen ville have den her bemyndigelse, uden at Folketinget kunne få indsigt i de forskellige forhold. Der var en diskussion frem og tilbage. Vi sagde fra Dansk Folkepartis side, om ikke vi kunne gøre det på en måde, hvor vi sikrede, at regeringen fik opbakning til det, den gerne ville – for det syntes vi der kunne være megen fornuft i – men samtidig gøre det på en måde, hvor vi sikrede, at Folketinget havde indsigt i, hvad der foregik.

Det opnåede vi på den måde, som vi så synes kunne være et tåleligt kompromis i sagen, og som jo også blev resultatet, nemlig at vi nu har sikret, at forud for eventuelle dispositioner i medfør af tekstanmærkningen, får Folketingets Finansudvalg orientering om, hvad det er, regeringen agter at gøre. Det vil ske på en sådan måde, at vi får mulighed for at meddele vores holdning til det, inden de konkrete initiativer føres ud i livet, vi får mulighed for at få indsigt i, hvad der foregår, og hvad man påtænker at gøre, og vi får mulighed for at gøre anskrig, hvis et flertal i Folketinget synes, det sker på en måde, der ikke er, som den bør være.

Kl. 16.45

Der er indgået et kompromis, som er udtryk for, at regeringen har haft et ønske, mens vi

mente, det skulle ske på en lidt anden måde. Der er fundet frem til en mindelig orden, men det kunne være gjort på alle mulige andre måder, og der er sådan set ikke nogen, der lægger skjul på, at selvfølgelig kunne det have været tilfældet.

Men er det en facon, der udviser total foragt for demokratiets grundvilkår, sådan som man påstår i bemærkningerne? Nej, det er det ikke. Er det i strid med de retningslinjer, der gælder, uanset om det er Justitsministeriet, der skal fortolke det, eller det er os selv med udgangspunkt i enten den gældende forretningsorden eller reglerne for vores arbejde i Finansudvalget? Nej, det er det ikke. Det fremgår, at man kan gøre brug af tekstanmærkninger, når der er tale om noget midlertidigt eller noget ekstraordinært, men de må ikke bruges i en kortere eller længere årrække. Hvis det er noget, man vil blive ved med at gøre, skal der gennemføres lovgivning om det her i Folketingssalen, men det er der jo ikke tale om her.

Det, man ønsker at gøre i 2006, er en midlertidig og ekstraordinær foranstaltning. Derfor kan man gøre det helt inden for de spilleregler, vi opererer med, og derfor støttede vi i december det resultat, det kompromis, den tålelige løsning, man nåede frem til. Vi valgte altså at støtte det færdige resultat, og det siger jo sig selv, at når vi her kun en måneds tid efter bliver spurgt, om vi har fortrudt det, er svaret, at det har vi ikke. Derfor kan vi heller ikke støtte B 50.

**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Der er et par spørgsmål. Først fru Pia Gjellerup.

(Kort bemærkning).

**Pia Gjellerup (S):**

Jeg ved ikke, om det burde overraske mig, at hr. Kristian Thulesen Dahl ikke forholder sig til forslaget, jeg ved heller ikke, om det burde overraske mig, at han egentlig ikke synes, det er afgørende for demokratiet, at Folketinget bliver orienteret, og det burde måske ikke overraske mig, at hr. Kristian Thulesen Dahl ikke synes, det er foragt over for Folketinget, at vi kun får en orientering om en ændring af en beslutning.

Folketinget har truffet en beslutning om bloktilskud til kommuner og amter, og det er denne beslutning, det nu er overladt til regeringen at ændre. Vi ved ikke med hvor meget, vi ved ikke hvordan, og vi ved knap nok hvorfor, så derfor vil jeg gerne spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, siden han synes, det er glimrende og i orden: På hvilket tidspunkt i beslutningsprocessen blev hr.